

Rozprávku si vytlač, prečítaj a postrihaj po jednotlivých vetách. Pokús sa poskladať dej rozprávky späť, podľa toho, ako si si dej zapamätal ☺

 MAĽOVANÉ
MÔJ PSÍK RIKINKO

Možno ste aj vy žobronili o vlastného tak ako ja a najviac zo všetkého ste si priali škrabkať svojho nového maznáčika za . Keď som na narodeniny dostala svojho Rikinka, sladkú malinovú som si už ani nevšimla. Rikinko je malý buldoček s krátkymi čiernymi a bielym . Keď prišiel do našej rodiny, bol ešte celkom malý a trochu aj vystrašený. Nemohol preto spať v psej za domom ako dedkov na dedine. Náš Rikinko potreboval svoj mäkký a bezpečný . Našiel si ho za v obývačke, kde sa hneď v prvú noc usalašil spinkať. Na druhý deň sa však na mňa pozeral svojimi veľkými smutnými psími , ktoré ukrývali nástožlivú otázku, či môže ísť ku mne do . Vzala som Rikinka na a kráčala som s ním do mojej detskej izby, ale mamička ma včas zastavila: „Keď si zvykne spať s tebou v , bude veľmi ťažké ho to odučiť.“ A tak sa musel Rikinko uspokojiť s v obývačke. Ani s papaním to uňho nebolo jednoduché. Nechcel jesť hocijaké , ale len jedny jediné. Dávam mu ich každé ráno do jeho obľúbenej červenej , vedľa ktorej musí mať vždy pripravenú čerstvú . Keď bol môj ešte malý , dedinskí jedli hocičo.

ČÍTANIE

, odpadky na ulici a najmä zbytky z . Tie však pre psíkov nie sú vždy

vhodné, ľudská strava predsa len nie je pre zvieratká a malého vyšľachteného , ako je

ten náš, by z takej stravy mohlo poriadne bolieť . Správne sa starať o psíka, to nie

je len tak a jednou z dôležitých zásad sú pravidelné prechádzky. Spočiatku sme s mojím

chodili na prechádzku obe, ja aj mamička, ale v poslednom čase už môžem ísť aj sama.

Pekne Rikinkovi nasadím na obojok a ideme. Svojho nezanedbávam

– nechám ho poriadne sa vybehať, aby si svojím šikovným oňuchal každý

a ostatných , aby sa vyšantil v , alebo obehával

v parku. Pomaly ho učíme, ako sa správať. „Sadni, ľahni, zostaň,“ to všetko chce trpezlivosť

a nejakú chutnú odmenu v podobe psieho . Rikinko síce ešte nevie na povel

obísť moju , ale sadnúť si dokáže, kedy mu poviem. O čosi menej sa teší, keď mu

hodím a má pre ňu prísť. Asi sa mu veľmi nechce a radšej by sa zabával

so susedovým čiernym psom . Ocko vraví, že každý psík má inú povahu

a osobnosť – presne ako človek. Aby mu bolo na svete dobre, musí žiť nielen medzi ľuďmi,

ktorí ho majú zo radi, ale vedia sa oňho aj správne postarať.